

OLINA ORTIZ

CU ARICIUL LA TUNS

**Cu activități pentru părinți și copii
de la Oana Moraru**

Ilustrații de Andrei Damian

În Pădurea Foșnetului Fermecat, printre stejari și fagi, viețuiau tot felul de animale, mari și mici. Printre ele, și Colț Galben, un lup cu un colț mare și ascuțit, de culoarea lămâii. În dimineața aceea de sfârșit de iarnă, Colț Galben umbla hai-hui prin pădure. Stomacul îi făcea „miorlau-miorlau!“, de parcă ar fi fost locuit de o pisică. Ce n-ar fi dat el să fie așa! Orice urmă de cărniță ar fi fost binevenită. Ce bucuros ar fi adăpostit-o în burta lui! Bucuros-gustos!

Și, în timp ce se gândea el așa și-i lăsa gura apă, lupul nostru înfometat văzu o vietate nemaîntâlnită în iarbă – ovală ca un ou de struț, cu păr țepos și des, cu un bot alb între doi ochi ca boabele de piper.

Ce să fie? Lupul dădu cu botul și cu laba, încercând să se prezinte.

– Auuu! Auleo! făcu el înțepat pe neașteptate de perii curioasei creaturi.

Dar și mai tare îl înțepau nările, căci prin ele trecea deja un miros plăcut de carne.

– Ce vietate mai ești și tu?

– Sunt un arici! Sunt cea mai țepoasă vietate din câte ai cunoscut! Și-mi zice Șeptilici, fiindcă am de șaptezeci și șapte de ori câte șaptezeci și șapte de țepușe...

– Am simțit țepușele. Hm! Ești spectaculos, ce pot să spun! Spectaculos! Țepos! Spectaculos-țepos-cărnos!

LBRIS

We know
books

